

1919

Študenti z današnjega slovenskega ozemlja so morali dolga stoletja učenost iskati širom po Evropi. Že leta 1294 najdemo Rodolphusa de Laybach na Univerzi v Bologni, dobrih sto let pozneje pa se je njegov someščan Leonhard vpisal na Sorbono. Čeprav so naši študenti študirali še v Padovi, Wittenbergu in v Sieni, pa je bilo naše najpomembnejše oporišče na Dunaju. Dobro desetletje po nastanku univerze je bil tam vpisan Pangracius de Nasenfuz – Pankracij Mokronoški in leta 1392 Martinus de Lawbaco – prvi Ljubljčan na artistski fakulteti. Na Dunaju in kasneje v Gradcu je študirala narodna elita, na teh dveh univerzah so se izobrazili znanstveniki, soustvarjalci Univerze v Ljubljani, ki letos praznuje svojo stoletnico: matematik Josip Plemelj, slavista Rajko Nahtigal in Fran Ramovš. Od leta 1919 lahko naši študenti in študentke – ne pozabimo, da pomeni ustanovitev univerze tudi začetek ženskega študija v naših krajih – študirajo v domovini. Na začetku jih je bilo 230, danes jih je 20-krat več. V letu 1919 je bilo še malo študentov iz Prekmurja, ki je bilo tudi pred 100 leti priključeno k novi jugoslovanski državi. S tem je Slovenija dobila poetično krajino, ki je navdihnila številne literarne in filmske umetnine. Martin in Leonhard iz Ljubljane spet študirata v Evropi, a zdaj v okviru Erasmosa, k nam pa prihajajo Maximilian iz Avstrije, Edina iz Bosne in Hercegovine, Vittoria iz Italije, Agnieszka iz Poljske, Kirill iz Rusije ali José Manuel iz Španije. Naš seminar je bil ustanovljen pred 55 leti, takrat je bilo le 25 udeležencev, danes jih je 4-krat več. Prav ti, tuji slovenisti, prispevajo k mednarodni prepoznavnosti naše fakultete in jim med drugim tudi zato izrekamo dobrodošlico.

dr. Mojca Smolej
predsednica 55. SSJLK